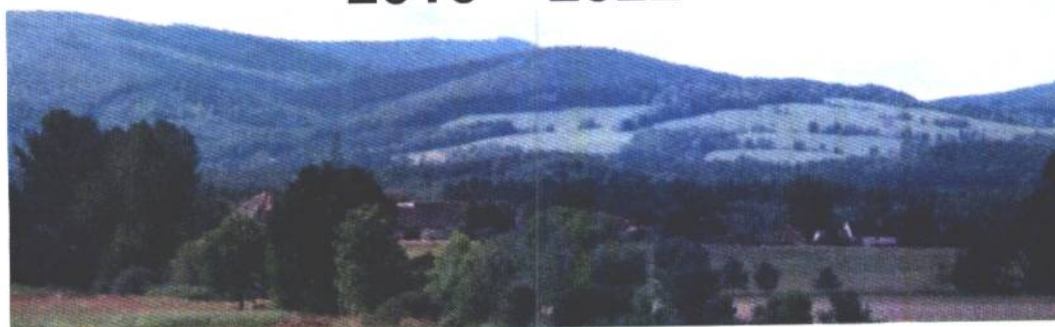

Załącznik do uchwały
Nr XXII/153/2016
Rady Miejskiej w Złotym Stoku
z dnia 8 września 2016 r.

PLAN ODNOWY WSI BŁOTNICA

2016 – 2022

**GMINA ZŁOTY STOK
POWIAT ZĄBKOWICKI
WOJEWÓDZTWO DOLNOŚLĄSKIE**

Aktualizację Planu Odnowy Wsi Błotnica przyjęto
Uchwałą Zebrania Wiejskiego
w dniu 29.08.2016 r.

BŁOTNICA 2016

Spis treści

WSTĘP.....	3
I. Diagnoza aktualnej sytuacji sołectwa.....	4
II. Analiza zasobów sołectwa.....	6
2.1. Rys historyczny.....	6
2.2. Środowisko przyrodnicze.....	10
2.3. Społeczność sołectwa. Działalność kulturalna.....	11
III. Analiza SWOT.....	12
IV. Wizja rozwoju sołectwa.....	15
V. Wstęp do projektowania.....	17
5.1. Priorytet I. Rozwój infrastruktury.....	17
5.2. Priorytet II. Integracja i aktywizacja społeczna.....	19
5.3. Zmiana infrastruktury drogowej.....	19

WSTĘP

Rozwój i odnowa wsi zakłada podejmowanie na jej terenach zróżnicowanych działań z zakresu działalności gospodarczej, kształtowanie ich w sposób zapewniający zachowanie walorów środowiskowych i kulturowych, poprawę warunków życia m.in. poprzez rozwój infrastruktury oraz zapewnienie mieszkańcom i przedsiębiorcom dostępu do usług, a także rozwój funkcji kulturowych i społecznych.

Plan odnowy wsi Błotnica jest dokumentem strategicznym, określającym najważniejsze działania istotne dla sołectwa. Działania, które pomogą rozwiązać problemy, pokonać bariery i osiągnąć stawiane cele.

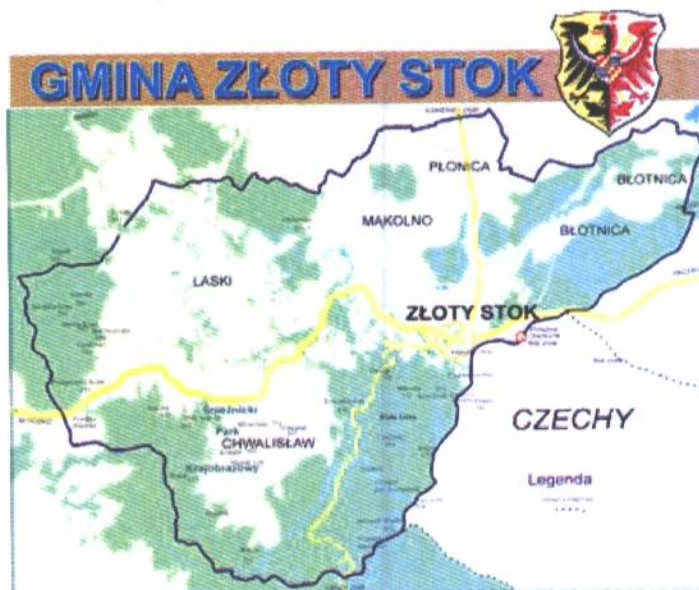
Opracowanie ma na celu analizę zasobów wsi, uwidocznienie jej walorów oraz ocenę mocnych i słabych stron terenu, nakreślenie zagrożeń i określenie szans jej rozwoju.

Podjęto również próbę spojrzenia w przyszłość i stworzenia wizji rozwoju wsi. Opracowanie kończy wyznaczenie celów do realizacji oraz sprecyzowanie pomysłów zmierzających do osiągnięcia powyższych celów.

Plan Odnowy Wsi ma pobudzić mieszkańców do wspólnego działania oraz uświadomić mieszkańców Błotnicy o ich roli w tworzeniu własnych pomysłów na rozwój i poprawę warunków życia.

I. Diagnoza aktualnej sytuacji sołectwa

Błotnica to wieś położona w województwie dolnośląskim, powiecie ząbkowickim, w gminie Złoty Stok. Wieś leży na Pogórzu Paczkowskim, u stóp gór Złotych, w sąsiedztwie z Opolszczyzną.

Źródło: www.zlotystok.pl

Wieś jest rozczłonowana. W Błotnicy Dolnej znajduje się 19 budynków, Błotnica Kolonia to 10 budynków i 3 budynki przy drodze krajowej 46. Cała wieś rozciągnięta jest na długości 5 km.

Rys. 1. Stare zabudowania w centrum wsi.

Rys. 2. Zabudowania w południowej części wsi.

Na terenie Błotnicy znajdują się siedziby 2 leśnictw, są to Leśnictwo Błotnica i Leśnictwo Złoty Stok.

Błotnicę zamieszkuje 169 osób. Mieszkańcy zajmują się przede wszystkim rolnictwem, ale także działalnością pozarolniczą. Na terenie wsi działa dwóch usługodawców. Funkcjonuje mały tartak, usługi leśne, mały warsztat obróbki ze skrawaniem.

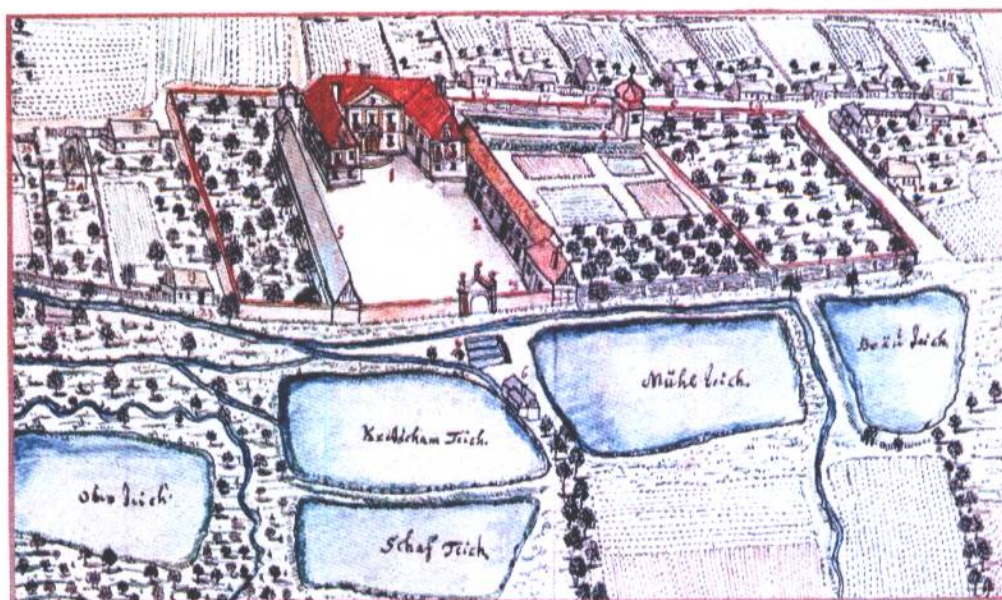
II. Analiza zasobów sołectwa

2.1. Rys historyczny

Pierwsza wzmianka o Błotnicy pochodzi z 1293 r. i występuje w niej o nazwie „Błotnicza”. Nazwa pochodzi zapewne od podmokłych terenów leśnych, leżących na północnych krańcach wsi. Wieś tą zawsze tworzyły dwa osiedla nazywane Błotnicą Górną i Dolną.

Założenie Błotnicy i jej początki są słabo rozpoznane. Przypisuje się je działalności osadniczej klasztoru cystersów w Kamieńcu Ząbkowickim, który około 1260 r. zakładał wsie na terenie Przesieki Sudeckiej. Wtedy prawdopodobnie, na granicy księstwa biskupów wrocławskich powstała rycerska wieś Błotnica, która jednak stała się własnością cystersów dopiero na początku XV w.

W średniowieczu Błotnica znana była z rozległych stawów hodowli ryb i hut, w których wytapiano złoto z rudy przywożonej z kopalń w Złotym Stoku. Najstarsze rysunki wsi Błotnica wykonał około 1740 roku Fryderyk Werner, urodzony w sąsiedniej wsi Topola.

Rys. 3. Majątek cysterski w Błotnicy wg. ryc. F.B. Wenera z poł. XVIII w.

W 1828 roku Daniel Seger ze Złotego Stoku buduje w Błotnicy jedną z najstarszych manufaktur porcelany na Dolnym Śląsku. Wytwarza się w niej wyroby z porcelany i kamionki do użytku gospodarczego. W 1835 roku manufakturę kupuje Joseph Hasak również ze Złotego Stoku. Rozszerza on asortyment produkcji o galanterię porcelanową. Produkuje się tu, w dziesiątkach tysięcy, cybuchy porcelanowe do modnych wówczas długich fajek, zdobione kolorowymi ornamentami i scenkami rodzajowymi. Od 1855 roku właścicielem manufaktury zostaje Max Blanke, który dalej ją rozwija, zwiększając zatrudnienie do 125 pracowników. Przyjmuje ona w tym okresie nazwę "Jacht & Co". Adres fabryki podawano jako Błotnica leżąca między Paczkowem a Złotym Stokiem. W rzeczywistości leżała ona na granicy gruntów Błotnicy i Złotego Stoku. Była to, jak na owe czasy, duża fabryka z kompleksem hal, w których znajdowały się: młyny, mieszalniki, prasy formierskie i piece do wypalania porcelany. Z końcem wieku przyjmuje nazwę : "Złotostocka Manufaktura Porcelany" w Błotnicy -Złotym Stoku.

Fabrykę zwiedziła, przebywająca w owym czasie w Złotym Stoku , Marianna Orańska. Zwróciła ona uwagę na ucznia którego przyjął do pracy malarz porcelany Jokel. Był to wyróżniający się, talentem i osobowością Józef Schwarzer. Królowa, miłośniczka i kolekcjonerka sztuki, na własny koszt wysłała go do Akademii Sztuk Pięknych w Monachium, po ukończeniu której, już jako znany malarz osiadł w Rzymie.

Rys. 4. Rycina przedstawiająca Manufakturę Porcelany w Błotnicy.

Źródło: www.zlotystok.pl

Pod koniec stulecia fabryka porcelany popadła w tarapaty finansowe. Manufakturę kupił, w 1897 roku, właściciel kopalni i huty arsenu Hermann Güttler. Zmienił on jej profil, uruchamiając wprawdzie produkcję materiałów szamotowych i retort ceramicznych, a później farb opartych na czerwieni żelazowej (otrzymywanej z mielonych wypałów arsenowych) oraz farb wapiennych i ceramicznych. W roku 1923 fabryka wyprodukowała 3.000 ton tych farb. Produkcja ich była kontynuowana przez Niemców aż do 1945 roku .

W pierwszych latach po wojnie kontynuowano, w tym obiekcie produkcję farb suchych, a w następnych uruchomiono produkcję pigmentów nieorganicznych. Hale Manufaktury Porcelany służyły, jako Oddział Pigmentów Zakładów Tworzyw i Farb w Złotym Stoku, prawie w nie zmienionym kształcie, do 2003 roku, kiedy to przeznaczono je do rozebrania.

Przy drodze do Topoli (w lesie tuż za Błotnicą) znajduje się bardzo interesująca, wciąż nie zbadana i opisana przez historyków, pozostałość po istniejącym tutaj zamku lub obronnym grodzisku. Miejsce to przez wieki owiane było legendami o rycerzach rabusiach i ich ukrytych skarbach.

Niemieccy autorzy, powołując się na opowieści dawnych mieszkańców wsi (przekazywanych "z pokolenia na pokolenie") piszą, że znajdowało się tutaj pradawne grodzisko nazywane "Starą Błotnicą". Miała to być starosłowiańska warownia, chroniąca jej mieszkańców przed napadami plemion czeskich.

Szosa w tym miejscu przecina dawny wał zewnętrzny grodziska. Grodzisko w Błotnicy jest ciekawym przykładem gródka rycerskiego. W odległości około 60 m od jego środka znajdował się zewnętrzny wał. Idąc dalej w kierunku środka znajdował się teren podmokły o szerokości 3- 4 m, zasilany wodą ze strumienia, który oddzielał wał zewnętrzny od wewnętrznego. Wał wewnętrzny otaczał bezpośrednio grodzisko i był od niego oddzielony fosą wypełnioną wodą. Wewnętrzny wał jest dobrze zachowany i widoczny, jedynie w północnej części przechodzi w teren równinny i zanika. Idąc dalej w kierunku centrum grodziska, otacza go fosa wypełniona wodą. Za nią znajduje się właściwe grodzisko, wyrastające ponad poziom wody o około 3,5 m.

Grodzisko posiada plan prostokąta o bokach 18m x 14,5m i odbiega od tradycji w tego typu obiektach. Być może od strony fosy znajdowała się dodatkowo drewniana palisada, wzmacniająca jego obronność. W środku grodziska- wyspy

jeszcze w okresie przedwojennym można było zauważyć resztki muru, wykonanego z gnejsu i kamienia polnego na zaprawie z gliny. Ważną cechą potwierdzającą jego obronną rolę jest, obok podwójnej fosy, znakomite położenie na przedpolu górskim. Grodzisko miał zbudować Bolesław Chrobry, który podzielił swój kraj na regiony podporządkowane kasztelanom. Siedzibami kasztelanów w regionach przygranicznych były takie obronne grodziska. Naturalną granicę oddzielającą jego ziemie od Czech stanowiły w tym rejonie Sudety i porastające je gęste lasy zwane "Przesieką Śląską".

O słowiańskich korzeniach Błotnicy świadczy niewątpliwie jej zniemczona nazwa Blotnitz użyta po raz pierwszy w dokumencie z 1293 roku. Nazwę tą niemieccy etymolodzy wywodzą od słowiańskiego słowa błoto, jako że osada leżała wśród błot i bagien. Od kiedy i jak długo istniało tu grodzisko dotychczas tego nie ustalono. Niemcy po I Wojnie Światowej prowadzili tu rozpoznanie archeologiczne, ale przekonani o słowiańskim rodowodzie warowni nie byli zainteresowani prowadzeniem szczegółowych badań. Z braku dokumentów pisanych, tylko badania archeologiczne mogą dziś dostarczyć wiarygodnych informacji o jej historii oraz znaczeniu.

Rys. 5. Zdjęcia Grodziska w Błotnicy.

Źródło: www.zlotystok.pl

Do opracowania rysu historycznego wykorzystano materiały znajdujące się na stronie internetowej Złotego Stoku (www.zlotystok.pl) w zlotostockich ciekawostkach autorstwa Pana Eugeniusza Salwach i Pani Julii Ziemińskiej.

2.2. Środowisko przyrodnicze

50 % terenów Błotnicy stanowią lasy. Jest to bujny starodrzew lasów iglastych i liściastych.

Obszar dawnego Grodziska w Błotnicy porośnięty jest kolonią wspaniałych dębów. 8 drzew gatunku Dąb szypułkowy o obwodach na wysokości pierśnicy od 190 do 355 cm, zostały uznane za pomniki przyrody. Mówi o tym Rozporządzenie Wojewody Dolnośląskiego Nr 11 z dnia 8 sierpnia 2008 r. w sprawie pomników przyrody znajdujących się na terenie województwa dolnośląskiego.

Rys. 6. Zespół dębów uznanych za pomniki przyrody ożywionej.

W Błotnicy zachował się również jeden pomnik przyrody nieożywionej – jest to granitowy głaz narzutowy.

W odległości 1 km od wsi znajdują się dwa zbiorniki retencyjne na Nysie Kłodzkiej: Zbiornik Topola i Zbiornik Kozielno, zwany także Jeziorem Paczkowskim.

Rys. 6. Panorama z wału nad zbiornikiem Topola.

2.3. Społeczność sołectwa. Działalność kulturalna.

Społeczność lokalna wsi Błotnica to przede wszystkim rolnicy oraz ludzie starsi.

Na terenie sołectwa funkcjonuje odremontowana świetlica wiejska, zaopatrzona w stoisko komputerowe oraz bibliotekę. Wyposażenie świetlicy z roku na rok jest coraz bogatsze.

Działalność świetlicy wiejskiej to przede wszystkim organizacja cyklicznych imprez dla dzieci i młodzieży: Dzień Dziecka, zabawa Andrzejkowa, zabawa Mikołajkowa, turnieje sportowe. Corocznie dzięki działalności Centrum Kultury i Promocji w Złotym Stoku organizowane są w Błotnicy „Wakacyjne Harce” – festyny dla dzieci i młodzieży.

Integracja mieszkańców jest coraz silniejsza i bardziej widoczna. Dzięki współpracy Rady Sołectwej i mieszkańców organizowane są festyny, na których gromadzi się kilkaset osób, nie tylko mieszkańców wsi, lecz również okolicznych miejscowości.

III. Analiza SWOT

W celu właściwego rozpoznania zasobów sołectwa Błotnica, przeprowadzono tzw. analizę SWOT. Na podstawie analizy opracowano korzystne i niekorzystne cechy wewnętrzne wsi, jak i potencjalne szanse i zagrożenia występujące w otoczeniu, które mogą mieć wpływ na przyszłość sołectwa i jego mieszkańców.

SILNE STRONY - ATUTY ROZWOJU SOŁECTWA

- atrakcyjne położenie w malowniczej okolicy, w urozmaiconym krajobrazowo otoczeniu, wśród lasów;
- wysokie walory krajobrazu;
- bogata historia terenu, zachowane pozostałości Grodziska z X- XII wieku;
- czyste otoczenie i środowisko naturalne; położenie miejscowości w obszarze Natura 2000;
- tereny do zagospodarowania na cele kulturalne, rolnicze, turystyczne i mieszkalne;
- lokalizacja na terenie sołectwa odremontowanej świetlicy wiejskiej- ośrodka życia społecznego;
- brak uciążliwego przemysłu;
- dobre warunki do rozwoju rolnictwa ekologicznego i turystyki;
- obecność tras i szlaków turystycznych, wykraczających swoim zasięgiem ponad powiat i województwo (szlak turystyczny im. Orłowicza, szlak rowerowy EuroVelo);
- możliwość zagospodarowania terenu w centrum miejscowości przy istniejącej świetlicy;
- położenie w sąsiedztwie dwu zbiorników wodnych- Kozielno i Topola;
- droga asfaltowa z parkingiem, prowadząca do zbiorników wodnych;
- opracowana Strategia Rozwoju Gminy Złoty Stok;
- uchwalony Plan Zagospodarowania Przestrzennego.

SŁABE STRONY - CZYNNIKI OGRANICZAJĄCE ROZWÓJ

SOŁECTWA

- brak wyposażenia w podstawową infrastrukturę techniczną: kanalizację sanitarną;
- brak możliwości budowy zbiorczej oczyszczalni ścieków;
- brak możliwości budowy kanalizacji;
- niski stan zasobności gospodarstw domowych;
- niewystarczające zagospodarowanie terenów położonych w centrum miejscowości , przy placu zabaw;
- brak odpowiedniej infrastruktury rekreacyjnej i sportowej dla młodzieży;
- brak dogodnej komunikacji publicznej- mała ilość kursów i daleko do przystanków;
- zły stan dróg lokalnych, brak chodników;
- brak odpowiedniej infrastruktury turystycznej (oznakowanie tras, miejsc atrakcyjnych, tablic informacyjnych, małej gastronomii, miejsc noclegowych itp.);
- niewystarczająca promocja walorów turystycznych i rekreacyjnych miejscowości i jej otoczenia (w tym np. w internecie);
- różnice socjologiczne, niska integracja społeczna.

SZANSE - MOŻLIWOŚCI ROZWOJU SOŁECTWA, WYNIKAJĄCE Z OTOCZENIA

- wykorzystanie potencjału dziedzictwa kulturowego i walorów przyrodniczych w tym dla rozwoju turystyki;
- możliwość stworzenia atrakcyjnego krajobrazowo, wygodnego i bliskiego naturze miejsca zamieszkania w przyjaznym środowisku społecznym - aktywnym i zaangażowanym, jako alternatywy dla zdegradowanych przestrzennie i społecznie przestrzeni np. miejskich;
- moda na mieszkanie „za miastem”
- współpraca z gminą przy realizacji strategii rozwojowej;

- sprzyjająca polityka regionalna, w tym adresowana do rozwoju obszarów wiejskich, ze strony rządu i władz wojewódzkich, uczestnictwo m.in. w Programie Odnowy Wsi;
- zwiększanie się dostępności do kapitałów i środków pomocowych, w tym pochodzących z Unii Europejskiej;
- popyt w Polsce i Europie na usługi turystyczne, oparte o zasoby przyrodnicze oraz walory kulturowe (agroturystyka);
- rozwój aktywnych form turystyki i sportu;
- promowanie i dofinansowanie tworzenia alternatywnych źródeł dochodów na wsi.

ZAGROŻENIA - CZYNNIKI NIESPRZYJAJĄCE, WYNIKAJĄCE Z OTOCZENIA

- niewystarczające fundusze na dalszy rozwój infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, a także na właściwe zagospodarowanie terenów ważnych dla wizerunku miejscowości i funkcjonowania jej społeczności;
- brak stabilności w polityce wspierania rozwoju obszarów wiejskich i gospodarki rolnej;
- wzrost konkurencyjności, odpływ młodzieży za pracą, upadanie małych i drobnych gospodarstw rolnych;
- brak środków finansowych na realizację planów;
- zbyt duża biurokracja w pozyskiwaniu funduszy, w tym unijnych;
- starzenie się społeczeństwa;
- brak zainteresowania inwestorów zewnętrznych.

IV. Wizja rozwoju sołectwa

Wizja rozwoju wsi Błotnica:

PRZYRODA – EKOLOGIA – CZŁOWIEK

- wieś zadbana i uporządkowana, aktywna i nowoczesna, pełniąca funkcje edukacyjne, kulturalne i sportowo- rekreacyjne,
- wieś atrakcyjna turystycznie i gospodarczo, kultywująca tradycje,
- wieś bezpieczna, z rozwiniętą infrastrukturą techniczną, dążąca do poprawy jakości życia jej mieszkańców.

Dlaczego chcemy odnowy wsi?

Błotnica ma duży potencjał i wielkie szanse rozwojowe. Tereny w Błotnicy są bardzo atrakcyjne krajobrazowo, przy odpowiednim wykorzystaniu i wypromowaniu zasobów możliwe jest pojawienie się nowych mieszkańców i gości odwiedzających.

Społeczność Błotnicy liczy na poprawę warunków codziennego życia, wyrównanie szans rozwoju z miastem i większymi ośrodkami Gminy Złoty Stok.

Jaka ma być Błotnica za kilka lat?

- Błotnica ma być wsią nowoczesną, wygodną i otwartą. Wsią zintegrowaną, z aktywną i nowoczesną społecznością, wsią dbającą o dzieci i młodzież, a także integrującą wszystkich nowo przybyłych, tak by każdy mieszkaniec czuł się ważnym członkiem społeczności i miał jak najlepsze warunki do rozwoju;
- Wsią dbającą o zachowanie walorów przyrodniczych i kulturowych, zachowującą kameralną, przyjazną skalę urbanistyczną, eksponującą swoje zabytki i otaczający naturalny krajobraz;
- Poprzez poprawę infrastruktury technicznej oraz komunikacyjnej, pełnić będzie funkcję pobytowo- rekreacyjną;
- Zadbane domy z pięknymi ogrodami oraz mała architektura będą działały zachęcająco na przyjezdnych turystów.

Dla realizacji wizji rozwoju konieczne będzie zaangażowanie i współdziałanie władz samorządowych Gminy Złoty Stok, zwłaszcza w działaniach wymagających znacznego wkładu finansowego. Błotnica dzięki działaniom własnym, wspomaganym przez Gminę oraz fundusze zewnętrzne może stać się modnym i atrakcyjnym miejscem zamieszkania, wypoczynku ale także miejscem wycieczek i przystankiem na turystycznych trasach.

V. Wstęp do projektowania

5.1. Priorytet I. Rozwój infrastruktury.

Cel 1:

Unowocześnienie gospodarki ściekowej.

Zadania:

Budowa kanalizacji sanitarnej i oczyszczalni ścieków w sołectwie Błotnica.

Zakres: Przewiduje się przeprowadzenie kanalizacji poszczególnych części miejscowości w zależności od istniejących programów pomocowych jednostek krajowych i wsparcia środkami pomocowymi unijnymi.

Czas realizacji: 2016-2022

Przewidywana kwota: 5 000 000 zł.

Cel 2:

Wymiana eternitowych pokryć dachowych.

Zadania:

Inwentaryzacja gospodarstw z eternitowym pokryciem dachowym, sporządzenie

Projektu o dofinansowanie i wymiana pokryć dachowych.

Czas realizacji: 2017-2022

Przewidywane koszty: 1.000 tys. zł – 1.500 tys. zł.

Źródła finansowania: z rządowego programu celowego lub innych programów – w tym unijnych - obowiązujących w czasie realizacji zadania.

Cel 3:

Edukacja ekologiczna mieszkańców.

Zadania:

1. Szkolenia dla mieszkańców.

2. Zorganizowanie konkursu „Najbardziej zadbana posesja”.

3. Wyposażenie mieszkańców w kontenery na segregację śmieci. Akcja informacyjna.

Czas realizacji: cały okres programowania.

Przewidywane koszty: w granicach 10 – 20 tys. zł. rocznie.

Źródła finansowania: środki unijne, krajowe i budżetu gminy.

Cel 4:

Rozwój działalności poza i okolicy wiejskiej.

Zadania:

Podejmowanie i rozwój działalności w zakresie produkcyjnym i usługowym której celem będzie promowanie i tworzenie innych źródeł dochodu dla mieszkańców.

Czas realizacji: cały okres programowania.

Przewidywane nakłady: 200 tys. zł.

Źródła finansowania: dostępne programy wsparcia w tym środki unijne.

Cel 5:

Tworzenie i rozwój mikroprzedsiębiorstw.

Zadania:

Wszelkie przedsięwzięcia zmierzające do tworzenia nowych i rozwoju istniejących przedsiębiorstw.

Czas realizacji: cały okres programowania.

Przewidywane nakłady: ok. 300 tys. zł.

Źródła finansowania: dostępne programy wsparcia w tym środki unijne.

Cel 6:

Tworzenie nowych i odnowa istniejących szlaków turystyczno – rekreacyjno – sportowych.

Zadania:

Przedsięwzięcia zmierzające do utworzenia nowych szlaków, konserwacja, odnowa i modernizacja istniejących.

Czas realizacji: cały okres programowania.

Przewidywane koszty: ok. 30 tys. zł.

Źródła finansowania: środki unijne, krajowe i budżetu gminy.

Cel 7.

Przedsięwzięcia w zakresie odnawialnych źródeł energii.

Zadania:

Wszelkie inwestycje zmierzające do wykorzystania proekologicznych, alternatywnych źródeł energii.

Czas realizacji: cały okres programowania.

Przewidywane koszty: ok. 300 tys. zł.

Źródła finansowania: środki unijne, krajowe i budżetu gminy.

5.2. Priorytet II. Integracja i aktywizacja społeczna

Cel 1:

Zmniejszenie różnic socjologicznych wśród mieszkańców wsi.

Zadania:

1. Uchwalenie „Konstytucji błotnickiej”.
2. Spotkania integracyjne mieszkańców.
3. Założenie kroniki wsi.
4. Zorganizowanie cyklicznej imprezy „dla mieszkańców - przez mieszkańców”.

Czas realizacji: cały okres programowania.

Przewidywane koszty: 5 – 10 tyś. zł. rocznie.

Źródła finansowania: środki unijne, krajowe i budżetu gminy.

Cel 2:

Zagospodarowanie terenu na wspólne spotkania.

Zadania:

Zagospodarowanie obiektów i terenów na wspólne spotkania w tym wybudowanie sceny - estrady (muszla koncertowa).

Czas realizacji: 2016 – 2022

Przewidywane koszty: 30 – 50 tyś. zł.

Źródła finansowania: środki unijne, krajowe i budżetu gminy.

5.3. Priorytet III. Zmiana infrastruktury drogowej.

Cel 1:

Ograniczenie uciążliwości tranzytu pojazdów przez wieś.

Zadania:

1. Uruchomienie „Funduszu leśnego” na rzecz wsi.
2. Przebudowa dróg wiejskich.
3. Umieszczenie elementów, powodujących konieczność ograniczenia prędkości pojazdów (zatoczki, progi zwalniające).
4. Rozwiązanie koncepcji dla komunikacji pieszej i rowerowej wewnątrz wsi oraz pomiędzy wsiami. Rozbudowa chodników, uruchomienie ścieżki rowerowej wzdłuż starej drogi do Topoli.

Czas realizacji: 2016 – 2022

Przewidywane koszty: 800 – 1500 tyś. zł.

Źródła finansowania: środki unijne, krajowe, budżetu powiatu i budżetu gminy.

Przewodniczący Rady
Waldemar Wieja